

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/2/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5718201644
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Tichý
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5718201644.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Tichého a členov senátu JUDr. Evy Malíkovej a JUDr. Vladimíra Topoľančíka, v spore žalobcu: Mgr. E. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. č. XXX, XXX XX R., právne zastúpenému JUDr. Vladimírom Kašubom, PhD., advokátom so sídlom Martin, Holubyho 51, IČO: 42 058 945, proti žalovanému: D. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XX, XXX XX T., právne zastúpenému JUDr. Mgr. Milanom Vavrekom MSc., MBA, advokátom so sídlom Kežmarok, Baštová 6, IČO: 37 668 285, o určenie neplatnosti závetu a o určenie neplatnosti listiny o vydedení, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 5C/23/2018-394 zo dňa 08. júla 2021, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalobcovi sa priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom č. k. 5C/23/2018-394 zo dňa 08. júla 2021 Okresný súd Martin ako súd prvej inštancie (v poradí druhým rozsudkom) vo výroku I. rozhodol, že dôvody vydedenia žalobcu jeho matkou L. P., rod. P., nar. XX.XX.XXXX, ktorá zomrela dňa XX.XX.XXXX, uvedené v listine o vydedení zriadené vo forme notárskej zápisnice NZ 42288/2015 zo dňa 11.11.2015 nie sú dané, vo výroku II. určil, že listina o vydedení zriadená vo forme notárskej zápisnice NZ 42288/2015 zo dňa 11.11.2015 poručiťkou L. P., rod. P., nar. XX.XX.XXXX, ktorá zomrela XX.XX.XXXX, je neplatná, vo výroku III. rozhodol, že závet zriadený vo forme notárskej zápisnice NZ 42288/2015 zo dňa 11.11.2015 poručiťkou L. P., rod. P., nar. XX.XX.XXXX, ktorá zomrela XX.XX.XXXX, je v časti, ktorá odporuje právu žalobcu podľa ustanovenia § 479 Občianskeho zákonníka na jeho dedičský podiel, neplatný a súčasne priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Súd prvej inštancie mal preukázané, že matka strán sporu L. P. za svojho života spísala listinu o vydedení zriadenú formou notárskej zápisnice NZ 42288/2015 spísanej JUDr. Alexandrou Vrlíkovou, notárkou, a to dňa 11.11.2015. Súčasne mal preukázané, že dňa 04.04.2014 bola uzavretá zaopatrovacia zmluva, ktorú uzavreli E. P., nar. XX.XX.XXXX, a L. P., nar. XX.XX.XXXX (rodičia strán sporu) a D. P. (žalovaný) s tým, že zaopatrenie bolo odplatom za prevod nehnuteľností nachádzajúcich sa v k. ú. T., zapísaných na LV č. XX, XX. Zaopatrenie bolo špecifikované v časti zmluvy IV., kde sa nadobúdateľ zaviazal poskytovať rodičom úkony súvisiace so zabezpečením ich potrieb a bývania. Zo záverov súdu prvej inštancie súčasne vyplynulo, že žalobca tvrdil a hodnoverne preukazoval, že o svoju matku, resp. rodičov, sa staral v nadštandardnom rozsahu až do doby, kedy začal mať on a jeho manželka vážne zdravotné problémy. Súd vychádzal z potvrdenia predloženého žalobcom o tom, že od roku 2009 bol kardiologickým pacientom so závažnou poruchou srdca, dňa 19.03.2015 sa podrobil komplexnému zdravotnému vyšetreniu v NÚSCH Bratislava, kde bolo zistené výrazné zhoršenie ochorenia a dňa 25.05.2015 bol po operácii v Bratislave prepustený do domáceho ošetrovania s odporúčaním kardiológa

upraviť fyzickú a duševnú záťaž (znížiť). Od 01.09.2015 bol uznaný za invalidného dôchodcu s tým, že pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je viac ako 70 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Potvrdenie bolo vydané jeho všeobecným lekárom. Taktiež súd vychádzal z potvrdenia o tom, že manželka žalobcu je od júna 2012 onkologickým a kardiologickým pacientom a od júna 2013 bola uznaná za invalidnú dôchodkyňu s tým, že pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je viac ako 70 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Následne v októbri 2015 bol prehodnotený jej zdravotný stav a pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť bol stanovený na 45 %. Od 09.10.2015 do 30.04.2017 bola menovaná dlhodobo práceneschopná. Súd prvej inštancie konštatoval, že listina o vydedení bola spísaná dňa 11.11.2015, t.j. v období, kedy mali žalobca a jeho manželka vážne zdravotné problémy, ktoré ich obmedzovali v ich osobnom živote, boli dlhodobo práceneschopní a priznaný im bol aj čiastočný invalidný dôchodok. Na základe uvedeného súd prvej inštancie pri posúdení zákonných dôvodov vydedenia podľa § 469a ods. 1 Občianskeho zákonníka konštatoval, že v tomto období mal žalobca obmedzené možnosti poskytovať matke starostlivosť v rozsahu, akú jej poskytoval pred svojím ochorením, resp. pred ochorením manželky, za situácie, kedy jeho matka bývala v dome, ktorý už vlastnil jeho brat, t.j. žalovaný. Súd prvej inštancie mal preukázané, že pri kontakte bratov dochádzalo aj ku konfliktom s tým, že za hodnovernú výpoveď v tomto smere považoval výpoveď D. P., ktorý bol blízkym príbuzným obidvoch strán sporu a predovšetkým blízkym príbuzným matky žalobcu a žalovaného, ku ktorej prezentoval svoj dlhodobo srdečný rodinný vzťah. Podľa názoru súdu prvej inštancie nebolo možné vyhodnotiť, či niekto manipuloval s telefónom, ktorý mala matka strán sporu pri svojej posteli tak, ako to bolo tvrdené stranami, pričom matka v danej dobe bola ležiaca a jednalo sa predovšetkým o obdobie jej sedemdesiatych narodenín. Za hodnoverné súd prvej inštancie považoval výpovede svedkyň W. P. aj R. W., keď išlo o svedkyne, ktoré neboli v žiadnom príbuzenskom vzťahu k stranám sporu. Poukázal na to, že pani P. sa vyjadrovala k starostlivosti žalobcu o matku, pokiaľ s ňou ležala v nemocnici, kde boli hospitalizované, pričom jej svedeckú výpoveď vyhodnotil ako zrozumiteľnú, žiadnym spôsobom nie protichodnú. Podľa názoru súdu mohla vypovedať len o skutočnostiach, ktoré vedela predovšetkým od matky strán sporu a z osobného zistenia v čase, keď poručiťka ležala so svedkyňou v nemocnici. Pokiaľ išlo o svedkyňu W., súd prvej inštancie vychádzal z toho, že táto dlhodobo poznala rodičov strán sporu, chodievala často do ich domácnosti, stretávala sa s oboma synmi, menej s E.. Vedela sa vyjadriť k tomu, že potom ako rodičia boli chorí, sa syn D. s manželkou presťahovali do domu rodičov. Pokiaľ ide o ďalších svedkov, ktorí boli v konaní vypočutí, a to p. Mgr. Z. P., E. P., A. P., J. P., tieto osoby boli blízkymi príbuznými strán sporu, a preto súd posúdil ako hodnovernejšie výpovede osôb, ktoré neboli blízki príbuzní, resp. priamo zainteresovaní do sporu žalobcu a žalovaného. Na základe uvedeného súd prvej inštancie dospel k záveru, že v danom období nebolo objektívne v možnostiach žalobcu matke poskytnúť rovnakú starostlivosť ako poskytoval v minulosti, nakoľko sám bol v tomto období odkázaný na pomoc a zároveň vážne zdravotné problémy v danom období mala aj jeho manželka. Navyše poručiťka previedla svoj majetok na žalovaného odplatným spôsobom, pričom odplatom bolo zabezpečenie jej potrieb v chorobe a v starobe. Z uvedeného súd prvej inštancie vyvodil, že pokiaľ žalovaný poskytoval matke starostlivosť, toto mu okrem iného vyplynulo z povinnosti, ku ktorej sa zaviazal v zaopatrovacej zmluve. Súd prvej inštancie potom nemal v konaní preukázané také správanie žalobcu, ktoré by (so zreteľom na jeho objektívne možnosti a schopnosti poskytnúť potrebnú pomoc matke) bolo v rozpore s dobrými mravmi. Súd prvej inštancie poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky, sp. zn. 21 Cdo 3772/2007, zo dňa 26.07.2008, z ktorého vyplýva, že „keď sa poručiťka ocitla v situácii, keď sa pre zdravotné alebo iné ťažkosti, ktoré nastali v dôsledku ochorenia alebo veku, prípadne pre ťažkosti spôsobené inými okolnosťami, potrebuje pomoc, keď nie je schopný si sám bez cudzej pomoci obstaráť svoje základné životné potreby (zdravotné, hygienické) a súčasne musí ísť o situáciu, v ktorej o uvedené potreby poručiťka nie je postarané inak, a kedy mal potomok reálnu možnosť poručiťkovi potrebnú pomoc poskytnúť a kedy poručiťka potomkom ponúknutú pomoc neodmietne“. Z uvedeného súd prvej inštancie vyvodil že poručiťka síce potrebovala pomoc, ale táto jej bola zabezpečená inak, a to zaopatrovacou zmluvou, ktorú uzavrela so svojim synom D., t.j. žalovaným, pričom ďalšou objektívnou skutočnosťou preukázanou v konaní bolo, že žalobca pomoc svojej matke nemohol poskytovať v rozsahu, ktorý sama v minulosti zažila a poznala, pretože mal zdravotné problémy.

2. Voči napadnutému rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný z dôvodov prezumovaných § 365 ods. 1 písm. b), d), f) a h) Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“). V odvolaní poukázal na to, že žaloba mala byť zamietnutá z dôvodu, že žalobca neunesol dôkazné bremeno a dostatočne nepreukázal ním tvrdené skutočnosti. Poukázal na to, že „...Poručiťka mala možnosť disponovať svojím právom a teda previesť majetok. Mala slobodnú vôľu, ktorá podľa argumentov a informácií, ktorými disponuje a na základe ktorých, mala osvedčovať pravosť a dôveryhodnosť skutkových okolností

vydedenia.“ Namietol hodnovernosť svedkov navrhnutých žalobcom, a to konkrétne pani P. vzhľadom na jej vek a D. P. (bratranec matky strán sporu), ktorý prezentoval voči žalovanému nepriateľský postoj, a preto je jeho výpoveď tendenčná. Poukázal na to, že matka žalobcu, keď potrebovala pomoc od žalobcu, túto nedostala, a preto uviedla v notárskej zápisnici skutočnosti, ktoré sú tam uvedené. Zaopatrovacia zmluva bola spísaná z toho dôvodu, že dôvera zaopatrenia do budúcnosti bola vložená do žalovaného. Mal za to, že žalobca neunesol dôkazné bremeno preukázania, že v rozhodnom období bol chorý on, a aj jeho manželka, a teda išlo o obdobie, keď poručiiteľka potrebovala pomoc a táto jej zo strany žalobcu poskytnutá nebola. Žalovaný vyjadril v odvolaní nesúhlas s verziou ponúknutou súdom prvej inštancie, že žalobca preukázal, že sa o svoju matku, resp. rodičov staral v nadštandardnom rozsahu až do doby, keď začal mať vážne zdravotné problémy a následne mu v starostlivosti o rodičov bránili jeho zdravotné problémy, ako aj vážne zdravotné problémy jeho manželky. Súčasne žalovaný nesúhlasil s tým, že súd prvej inštancie mal preukázané, že pri kontakte bratov dochádzalo ku konfliktom s tým, že za hodnovernú výpoveď súd považoval výpoveď D. P., ktorý bol blízkym príbuzným obidvoch strán sporu a predovšetkým blízkym príbuzným matky žalobcu a žalovaného. Poukázal na to, že „... D. P. je svedok nedôveryhodný, predovšetkým má nepriateľský vzťah k žalovanému zaznamenaný dôkazom o priestupku pod č.k. OÚ-MT-OVVVS-2015/008359/318 zo dňa 02.11.2015 ..., ako aj zisťné záujmy so žalobcom zaznamenané v zápisnici o pojednávaní z dedičstva po nebohej (D. F. P. naposledy bytom Nemecko a nehnuteľnosti v P. H. W.), a to zo dňa 09.04.2018 pod sp. zn. 17D/398/2017-41, kde figurujú žalobca a žalovaný aj D. P.“. Poukázal na to, že súd prvej inštancie vychádzal z výpovedí D. P., W. P. a R. W., pričom všetky výpovede posúdil ako hodnovernejšie vo vzťahu k výpovediam Mgr. Z. P., E. P., A. P. a J. P., ktorí boli blízkymi príbuznými strán sporu. Podľa názoru žalovaného „... si súd protirečí, keď si osvojil argumentáciu spomínaných nedôveryhodných svedkov a rozhodne obdobie ich tzv. zdravotných problémov od ktorých by sa mali odvíjať tzv. objektívne príčiny ne/možnosti pomoci svojim rodičom prevzal od svedkyne manželky žalobcu ignorujúc listinné dôkazy v podobe riadnych lekárskejších správ o dĺžke rekonvalescencie. Treba podotknúť na správnu mieru aj to, že získanie invalidného dôchodku je potrebné dlhší čas byť PN“. Žalovaný upriamil pozornosť na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 2Cdo 109/2010 z 29.02.2021, „kde a ako možno posudzovať otázku predstieraného opravdivého záujmu z aspektu vonkajších prejavov ako aj okolností v súdenom prípade“. Podľa názoru žalovaného súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil skutkové okolnosti v čase prejavu poručiiteľkinej vôle o vydedení, keď dospel k záveru, že v danom období nebolo objektívne v možnostiach žalobcu poskytovať matke rovnakú starostlivosť ako poskytoval v minulosti, z dôvodu vážnych zdravotných problémov. Samotné predloženie rekonvalescencie nevyvracia tvrdenie poručiiteľky a obsah notárskej zápisnice zo dňa 11.11.2015, z ktorej vyplýva, že žalobca poručiiteľku už viac ako dva roky nenavštevuje. Samotná skutočnosť, že poručiiteľka previedla svoj majetok na žalovaného odplatným spôsobom, pričom odplatom bolo zabezpečenie jej potrieb v chorobe, nevyklučuje možnosť žalobcu podieľať sa opaterou v starobe. Žalovaný má za to, že svedecká výpoveď W. P. zo dňa 15.04.2019 je nekonzistentná z dôvodov, že z medicínskeho hľadiska mohla trojnásobná operácia s anestéziou svedka v roku 2012, 2013 a 2014 zanechať u nej ako u staršej osoby výpadky pamäti, navyše prítomnosť žalobcu a jeho právneho zástupcu, mohli mať vplyv na namotivovanie svedeckej výpovede a odchýlky v časovom ponímaní skutkového deja. Podľa názoru žalovaného sú nepravdepodobné jej tvrdenia o pravidelnom stretávaní sa s poručiiteľkou, najmä vzhľadom na rozdielne bydliská a tým súvisiace ekonomické, vzdialenostné a iné dôvody, keď potom svedkyňa správne uviedla, že nemohla prísť na návštevu k poručiiteľke práve z týchto dôvodov. Navyše podľa jeho názoru boli menovanej svedkyňi kladené zo strany žalovaného sugestívne a kapciózne otázky. Žalovaný nesúhlasil s interpretáciou žalobcu a súdu prvej inštancie o povinnosti zabezpečenia potrieb poručiiteľky zo strany žalovaného titulom zaopatrovacej zmluvy, ktorým chce žalobca exkulpovať svoj postoj v rozhodnom období, t.j. pred spísaním notárskej zápisnice zo dňa 11.11.2015. Žalovaný taktiež vyjadril nesúhlas s tým, že podľa názoru súdu prvej inštancie v spore nebolo preukázané konanie žalobcu voči poručiiteľke v rozpore s dobrými mravmi. V tejto súvislosti poukázal obdobie rokov 2013 a 2014, kedy rodičia strán sporu mali vážne ochorenia, pričom žalobca nepreukázal dlhodobú hospitalizáciu v nemocničnom zariadení až do 19.03.2015, kedy bol operovaný. Podľa názoru žalovaného žalobca, ak aj bol na PN, mohol rodičom pomáhať. Skutočnosť, že rodičia strán sporu dňa 01.04.2014 odovzdali časť majetku žalovanému, je podľa žalovaného hmatateľným dôkazom toho, že sa žalovaný spolu s manželkou (ktorí mali taktiež vážne ochorenia) príkladne starali o rodičov a týmto finančne prispievali na lieky, ošetrovania a chod domácnosti. Žalovaný súčasne poukázal na to, že zaopatrovacou zmluvou bolo dojednané zaopatrenie podľa miestnych pomerov. Podľa žalovaného „...Nie je pravdou a relevantne objektívne predložené potvrdenia o práceneschopnosti, invalidite žalobcu a jeho manželky nepreukazujú, že v rozhodnom období, kedy rodičia žalobcu potrebovali pomoc ju neposkytli a na otázku, prečo to riešili rodičia žalobcu zaopatrovacou zmluvou, resp. listinou o vydedení,

si predovšetkým musí zodpovedať sám žalobca s manželkou. O ne/vážnosti ochorení, ktoré predložili do spisu tunajšieho súdu možno vniesť pochybnosť a to listinným dôkazom o priestupku č. konania OÚ-MT-OVVVS-2015/008359/318 zo dňa 02.11.2015, kde aktívne vystupovali v konaní od 25.04.2015, 22.05.2015 a 13.07.2015...“. Žalovaný poukázal aj na správu MUDr. J. C. zo dňa 02.11.2018, kde „výrazne sa jej zhoršil zdravotný stav a výrazne opateru zabezpečoval žalovaný s manželkou“. Žalovaný má za to, že žalobca nepreukázal také skutočnosti, ktoré by spochybňovali obsah notárskej zápisnice JUDr. Vrlíkovej, resp. formálne a obsahové náležitosti notárskej zápisnice v prejednávacom prípade. Žalobcu zaťažovalo dôkazné bremeno skutočností tvrdených, avšak zo žiadneho dôkazu nie je možné urobiť záver, že by u matky žalobcu a žalovaného pri daných právnych úkonoch absentovala slobodná vôľa. Na základe uvedeného má žalovaný za to, že žalobca nepreukázal aktívny záujem o poručiťku - matku v čase, keď to bolo pre ňu najviac potrebné. Navyše súd prvej inštancie odmietol navrhnutý kľúčový dôkaz - výsluch notárky Vrlíkovej, v čom žalovaný vzhliadol nesprávny postup súdu prvej inštancie. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu zamietne a súčasne o trovách konania rozhodne „v zmysle § 255 ods. 2 v spojení s § 257 dôvodmi osobitného zreteľa, nakoľko žalobca a žalovaný sú invalidní dôchodcovia.“

3. Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu poukázal na to, že napadnutý rozsudok považuje za správny, logicky ucelený a náležite odôvodnený, keď navyše, súd prvej inštancie dôsledne naplnil to, čo v záväzných záveroch žiadal v zrušujúcom uznesení sp.zn. 11Co/85/2020-326 zo dňa 22.10.2020 odvolací súd (a preto aj v tomto zachováva skutkovú a právnu kontinuitu). Podľa názoru žalobcu je ťažké reagovať na odvolaciu argumentáciu žalovaného, pretože tento v podstate prepisuje závery súdu prvej inštancie a následne vyslovuje s nimi nesúhlas, keď nesúhlas s napadnutým rozsudkom bez ďalšieho neznamená to, že existencia odvolacích dôvodov je daná. Žalovaný v odvolaní len tvrdí, že podané odvolanie opiera o dôvody v zmysle ustanovenia § 365 ods. 1 písm. b), písm. d), písm. f) a písm. h) CSP, avšak ani jeden z týchto dôvodov v texte odvolania žalovaný náležite neodôvodňuje. Žalovaný v podstate opakuje tú istú argumentáciu, ktorú už predostrel pred súdom prvej inštancie, ktorý však mu na túto argumentáciu náležite odpovedal. Žalovaný rozširuje svoju argumentáciu len v časti týkajúcej sa zdravotného stavu žalobcu a zdravotného stavu jeho manželky. Avšak na dôkazy, ktoré boli súdu prvej inštancie predložené nijako nereagoval (z prejavu právneho zástupcu na poslednom pojednávaní, na ktorom došlo k vyhláseniu rozsudku) je zjavné, že skutočnosť predloženia dôkazov ohľadne zdravotného stavu mu unikla. Činí tak teraz, hoci tým porušuje ustanovenie § 366 CSP. Žalovanému nič nebránilo v konaní pred súdom prvej inštancie predložiť dôkaz od odborne spôsobilej osoby k posúdeniu zdravotného stavu žalobcu, resp. iných osôb, no namiesto toho ponúka svoje ničím neodôvodnené špekulatívne závery, ktoré vrcholia posudzovaním výpovede svedkyne P.. Žalovaný mal možnosť zúčastniť sa na jej výsluchu a klásť jej otázky. Namiesto toho radšej špekuluje, že táto osoba môže mať výpadky pamäte, že bola „namotivovaná“, a dokonca (hoci to nikto nezistoval), že jej vnímanie skutočností môže byť ovplyvnené medikamentóznou liečbou. Rovnaké závery predostiera aj vo vzťahu k svedkovi D. P.. Podľa názoru žalobcu je nepochopiteľné, ako môže žalovaný tvrdiť, že tento svedok má zisťný záujem na výsledku dedičského konania vedeného pod sp. zn. 17D/398/2017, keď okrem toho, že toto skutkové tvrdenie nie je ničím preukázané, je aj hrubo zavádzajúce. Tento svedok má nárok na svoj dedičský podiel v danom dedičskom konaní bez ohľadu na výsledok súdneho konania v prejednávacom spore. Žalobca poukázal na to, že súd prvej inštancie vnímal z výsluchu celkovú osobnosť tohto svedka, ktorého výpoveď je zachytená na zvukovom zázname. Pokojný a vyrovnaný hlas staršieho človeka, ktorý opisuje život a odchod svojej sesternice, s ktorou mal vzťah ako s vlastnou sestrou. Podľa názoru žalobcu nie je ani poukazovanie na „konštantnú“ judikatúru príliehavé, keď z označených súdnych rozhodnutí bolo vhodné excerpovať skutkové a právne závery, ktoré je možné aplikovať na prebiehajúce súdne konanie, avšak jednoduchý odkaz na spisovú značku súdneho rozhodnutia presúva potrebnú aktivitu na súd, hoci toto by malo patriť k procesnej aktivite strany v konaní. Pokiaľ žalovaný namietá, že žalobca nezbavil mlčanlivosti notárku JUDr. Alexandru Vrlíkovú, túto nezbavil mlčanlivosti z jednoduchého dôvodu, keď predmetom konania nebolo, že jeho matka nezriadila listinu o vydedení a závet vo forme notárskej zápisnice, a teda notárka nemohla vypovedať k ničomu z toho, čo tvorí predmet súdneho konania a išlo by o nadbytočný dôkaz. Uvedené však nemožno súdiť ako nesprávny postup súdu prvej inštancie a k tomuto by došlo práve pri opačnej situácii. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a súčasne mu priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

4. Žalovaný v odvolacej replike poukázal na to, že z rozsudku súdu prvej inštancie zrozumiteľne nevyplýva, či výrok rozsudku korešponduje, resp. nekorešponduje s jeho odôvodnením. V odôvodnení

napadnutého rozsudku absentuje to, čo bolo v prejednávacom prípade už viackrát spomenuté. Žalovaný poukázal na to, že práve žalobcu zaťažovalo dôkazné bremeno preukázať skutočnosti ním tvrdené, keď navrhované dôkazy súd prvej inštancie podľa § 185 CSP aj vykonal. Opätovne namietal vierohodnosť svedkov žalobcu a má za to, že z nich nie je možné urobiť logický záver o potrebnej pomoci v starobe a chorobe matke žalobcu a žalovaného. Žalovaný v konaní niekoľkokrát navrhoval vypočuť notárku spisujúcu už vyššie spomínanú listinu, keď podľa Notárskeho poriadku učinil svoj písomný súhlas s vypočutím notárky, avšak žalobca s jej výsluchom nesúhlasil, hoci mohol v jeho záujme, a to k okolnostiam zo dňa 11.11.2015 spísanými v predmetnej notárskej listine. V súvislosti s nesúhlasom žalobcu s výsluchom notárky, žalovaný poukázal na to, že dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností leží na tom účastníkovi konania, ktorí z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o toho účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností tiež tvrdí (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 24. júna 2010, sp. zn. 5Obo/52/2010). Na základe uvedeného konštatoval, že žalobca v konaní neunesol dôkazné bremeno, keď nijakým spôsobom nepreukázal tvrdenia o neplatnosti závetu a listiny o vydedení. Podľa názoru žalovaného sú výhovorky žalobcu ohľadne jeho zdravotného stavu nerelevantné, nakoľko žalobca a jeho manželka stále pracujú v trvalom pracovnom pomere na manažérskych pozíciách a vyhovárať sa na zdravotný stav oboch účastníkov strán sporu nezakladá samotnú neplatnosť právnych úkonov poručiťky. Podľa názoru žalovaného pod odňatím možnosti konať pred súdom treba rozumieť závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv priznaných mu v občianskom súdnom konaní (poznámka súdu: v civilnom sporovom konaní) za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov, a preto žalovaný nerozumie aký dôvod mal žalobca, že zakázal vypočuť o okolnostiach platnosti a neplatnosti listiny o vydedení dôležitého svedka JUDr. Vrlíkovú. Preto podľa jeho názoru došlo konaním súdu prvej inštancie, resp. jeho nekonaním k porušeniu práva na spravodlivý proces. Žalovaný nesúhlasil s tvrdením žalobcu, že mu nejde o majetkový prospech, ale len o morálnu stránku veci, keď opak je pravdou. Žalovaný nerozumie zmene právnej úvahy súdu prvej inštancie, ktorá predtým na základe toho istého skutkového stavu viedla k opačnému rozhodnutiu, pričom vychádzal z tých istých skutočností a úvaha o zmene záverov nevyplýva ani z uznesenia krajského súdu. Žalovaný súčasne poukázal na to, že on svoju obranu v konaní odvodzoval z obdobného prípadu posudzovaného Okresným súdom Komárno č.k. 6C/448/2014-69, preskúmanom v odvolacom konaní Krajským súdom v Nitre (sp. zn. 7Co/313/2016), v ktorom predmetný odvolací súd, za tej istej situácie, konštatoval, že nemožno urobiť záver o tom, že dôvody vydedenia nie sú dané. Odlišná situácia ako v prejednávacom spore je v tom, že o poručiťka sa staral žalovaný aj s manželkou, ktorá kvôli tejto opatere sa aj vzdala výhodného zamestnania. Žalovaný súčasne poukázal na nesprávnosť právneho posúdenia veci zo strany súdu prvej inštancie, keď z ním predložených dôkazov učiných v konaní nestrannými subjektmi, a to z listinných dôkazov Agentúry domácej ošetrovateľskej starostlivosti, alebo ošetrujúcej lekárky poručiťky MUDr. C. J., resp. aj z výpovede svedkyne W., vyplynulo, že opateru alebo starostlivosť o poručiťku vykonával žalovaný a jeho manželka. Pokiaľ ide o výpoveď D. P., podľa názoru žalovaného, tento nemôže byť vierohodným svedkom, nakoľko je účastníkom dedičského konania po nebohej D. F., rod. P. v dedičskom konaní 17D/398/2017-41 u notára JUDr. Kostovčáka a jeho motív je obdobný ako u žalobcu, t.j. zisťnosť a uzurpácia majetku na úkor žalovaného po poručiťkovi D. F., rod. P..

5. Žalobca v odvolacej duplike opätovne poukázal na to, že žalovaný vo svojej odvolacej replike zväčša polemizuje so závermi napadnutého rozsudku prvej inštancie, keď na to mal primárny priestor v odvolaní. Žalobca tu zaradil výroky žalovaného o nedostatočnosti odôvodnenia napadnutého rozsudku odňatia možnosti konať pred súdom a o porušení práva na spravodlivý proces. Žalobca súčasne poukázal na to, že žalovaný viacerými výroky nerespektuje ust. § 366 CSP osobitne tými, ktoré sa upínajú k osobe svedka D. P., keď žalovanému nič nebránilo preniesť tieto svoje výroky v konaní pred súdom prvej inštancie, nakoľko dedičské konanie, na ktoré žalovaný poukazuje je prerušené a predchádza tomuto súdnemu konaniu. Žalovanému nič nebránilo v tom, aby menovanému svedkovi kládol otázky počas jeho výsluchu, avšak neurobil tak a teraz ho novými skutkovými tvrdeniami očierňuje. V súvislosti s výsluchom predmetného svedka žalobca poukázal na to, že skutočnosť či bude alebo nebude dedičský podiel poručiťky rozdelený na dve časti absolútne nemá vplyv na dedičský podiel svedka D. P., a teda uvažovať o uzurpácii majetku zo strany tohto svedka na úkor žalovaného nemá žiadnu relevanciu. Pokiaľ žalovaný namietal, že nevypočutie JUDr. Alexandry Vrlíkovej bolo dôsledkom závadného postupu súdu prvej inštancie, tak žalobca uviedol, že on nezakázal vypočuť predmetnú notárku a jej nevypočutím nedošlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

6. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie na základe odvolania podaného zo strany žalovaného v rozsahu danom ust. § 379 CSP a § 380 CSP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I. až III., ako aj vo výroku IV. o nároku na náhradu trov konania potvrdil v zmysle § 387 ods. 1, 2 CSP.

7. Krajský súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce námietky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd. Z uvedených dôvodov sa krajský súd v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP).

8. Východiskovo je zo strany odvolacieho súdu nevyhnutné poukázať na principiálnu zodpovednosť odvolateľa za obsahové vymedzenie svojho odvolania a súvisiacu viazanosť odvolacieho súdu odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP). Z uvedeného vyplýva, že odvolací súd nemôže v sporovom/kontradiktórnom konaní nahrádzať nevyhnutnú procesnú aktivitu odvolateľa a formulovať namiesto neho odvolacie dôvody, resp. preskúmavať rozhodnutie na základe iných, než stranou sporu v odvolaní vznesených, námietok.

9. Žalovaný vo svojom odvolaní primárne vyjadril nesúhlas s verziou (posúdeného skutkového stavu) „ponúknutou“ súdom prvej inštancie. V intenciách uvedeného odvolací súd primárne poukazuje na to, že súd prvej inštancie hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo (§ 191 ods. 1 CSP). Hodnotením dôkazu je činnosť súdu, pri ktorej vykonané procesné dôkazy hodnotí z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Súd prvej inštancie pri hodnotení dôkazov v zásade nie je obmedzovaný právnymi predpismi v tom, ako a s akým výsledkom má z hľadiska pravdivosti ten ktorý dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa tu zásada voľného hodnotenia dôkazov, keď súd prvej inštancie pri uplatnení uvedenej zásady z tejto zásady nevybočil.

10. Primárne žalovaný v odvolaní vyjadril „nesúhlas“ s posúdením skutkového stavu veci súdom prvej inštancie v bode 21. napadnutého rozsudku. V tejto súvislosti krajský súd konštatuje, že súd prvej inštancie riadne rozhodnutie v tejto časti odôvodnil, a to zákonom zodpovedajúcim spôsobom, pričom právo na súdnu ochranu nemožno zamieňať s právom strany sporu byť pred súdom úspešnou, prípadne s právom na vydanie rozhodnutia v súlade s jej požiadavkami a právnymi názormi. Z uvedeného dôvodu potom, ak súd nerozhodne podľa predstáv strany sporu, nedochádza k porušeniu daného práva. Intenzitu zásahu spôsobilú privodiť porušenie ústavných základných práv podľa rozhodnutia Ústavného súdu SR sp.zn. I.ÚS/344/2010, dosahuje len také odôvodnenie rozhodnutia súdu, ktoré neuvádza žiadnu argumentáciu, prípadne také, ktorého dôvody sú zjavne protirečivé alebo popierajú pravidlá formálnej a právnej logiky alebo ak sú tieto dôvody zjavne jednostranné a v extrémnom rozpore s princípmi spravodlivosti. Záver súdu prvej inštancie

(o tom, že žalobca v konaní preukázal, že sa o svoju matku, resp. rodičov staral v nadštandardnom rozsahu dovedty, pokiaľ sa u neho, ako aj u jeho manželky, objavili závažné zdravotné problémy, ktoré vyústili až do následnej invalidity) považoval odvolací súd za správny, keď uvedené vyplynulo aj z výpovede svedkyne W. P.. V konaní bolo preukázané, že žalobca sa dňa 19.03.2015 podrobil komplexnému zdravotnému vyšetreniu v Národnom ústave srdcových a cievnych chorôb v Bratislave, kde bolo zistené výrazné zhoršenie ochorenia a dňa 25.05.2015 bol po operácii v Bratislave prepustený do domáceho ošetrovania s odporúčením kardiológa upraviť fyzickú a duševnú záťaž. Od 01.09.2015 bol uznaný za invalidného dôchodcu a súčasne manželka žalobcu od júna 2012 bola onkologickým a kardiologickým pacientom, keď od júna 2013 bola uznaná za invalidnú dôchodkyňu s poklesom schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 70 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou a až v októbri 2015 bol prehodnotený jej zdravotný stav a pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o 45 %, keď následne od 09.10.2015 do 30.04.2017 bola manželka žalobcu dlhodobo práceneschopná. Uvedené skutočnosti vyplynuli z potvrdenia vydaného všeobecným lekárom týchto osôb. V súvislosti s uvedeným záverom odvolací súd podotýka, že žalovanému v konaní pred súdom prvej inštancie nič nebránilo v tom, aby navrhol vykonanie dôkazov, ktoré by vyvrátili uvedené skutočnosti, čo však neučinil. Navyše uvedené závery vyplynuli aj z vyjadrení samotného žalobcu a jeho manželky a

taktiež z čestných vyhlásení H. H. zo dňa 06.09.2019 a Mgr. E. W. zo dňa 02.10.2019. Z týchto čestných vyhlásení súčasne jednoznačne vyplynulo, že pomery v rodine na strane žalobcu v súvislosti s ochorením jeho manželky, ako aj jeho ochorením, sa podstatne zmenili, keď sa primárne starali o zabezpečenie svojich zdravotných potrieb. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že dôvody vydedenia musia byť dané v dobe spisania listiny o vydedení, pričom v konaní bolo preukázané, že žalobca, resp. jeho manželka mali vážne zdravotné problémy práve v dobe, ktorá predchádzala spisaniu listiny o vydedení (dňa 11.11.2015). Keďže zo samotnej listiny o vydedení vyplýva vyjadrenie poručiťky, že ju žalobca už viac ako dva roky nenavštevuje, je zrejmé, že tieto obdobia sa časovo prelínajú. Navyše hodnovernosť predmetného vyjadrenia poručiťky je spochybnená ďalšími dôkazmi, nakoľko z rozhodnutia Okresného úradu Martin, odboru všeobecnej vnútornej správy zo dňa 11.02.2016 vyplynulo, že žalobca poručiťke krátko pred večerom dňa 24.04.2015 telefonoval, na čo poručiťka žalovanému dňa 24.04.2015 oznámila, že na druhý deň o 09.00 hod. príde žalobca za účelom odvozu jeho stavebného materiálu, ktorý mal na pozemku, a že uvedený deň bola manželka žalobcu Mgr. Z. P. v dome pri poručiťke (uvedené uviedol v rámci zápisnice o trestnom oznámení spísanej na OO PZ Martin-východ dňa 25.04.2015 a do jej dodatku dňa 28.05.2015 samotný žalovaný; str. 7 rub spisu). Uvedené skutočnosti nasvedčujú tomu, že žalobca bol v danom čase s poručiťkou v kontakte.

11. Pokiaľ žalovaný nesúhlasil s tým, že súd prvej inštancie mal preukázané, že pri kontakte bratov dochádzalo aj ku konfliktom, odvolací súd poukazuje opätovne na rozhodnutie o zastavení konania Okresného úradu Martin, odbor všeobecnej vnútornej správy zo dňa 11.02.2016, v ktorej sú zachytené (okrem iného) výpovede manželky žalobcu, syna žalobcu (H. P.), žalobcu, E. P. na strane jednej, ako aj žalovaného, syna žalovaného Q. P., ako aj dcéry žalovaného A. P. na strane druhej, z ktorých jednoznačne vyplýva vzájomný konflikt medzi rodinou žalobcu a rodinou žalovaného v súvislosti s udalosťami, ktoré sa udiali dňa 25.04.2015 (predmetné výpovede sa odlišujú iba ohľadne príčin vzniku a priebehu predmetnej potýčky, ktorá bola riešená aj prostredníctvom polície). Z predmetného rozhodnutia, a to konkrétne z prepisu výpovede žalovaného jednoznačne vyplýva, že žalovaný vyzval manželku žalobcu, aby okamžite vypadla z jeho pozemku spolu s H. P., ktorému tiež povedal, že má zákaz vstupu na jeho pozemok. Z uvedeného je zrejmé, že vzťahy medzi stranami sporu, t.j. bratmi a ich rodinami boli napäté, čo vyplýva aj z výpovedí svedkov, t.j. členov tej ktorej rodiny.

12. V kontexte vyššie uvedených vyostrených vzťahov (neskrývanej animozity) medzi žalobcom (a jeho rodinnými príslušníkmi) a žalovaným (a jeho rodinnými príslušníkmi) potom vyznieva hodnoverne dôvod, ktorý (prinajmenšom) sťažoval žalobcovi navštevovanie poručiťky, ktorá bývala so žalovaným v dome, vlastníctvo ktorého previedla (ešte za života svojho manžela) na žalovaného, čo vyplynulo aj z výpovede svedka D. P., ktorý bola očitým svedkom takejto udalosti. Navyše po otvorenej potýčke zo dňa 25.04.2015 prípadné ďalšie pokusy o stretnutia by mohli objektívne viesť k následným konfliktom medzi bratmi (stranami sporu) a ich rodinami. V intenciách uvedeného vyznieva hodnoverne vyjadrenie žalobcu, ktorý ako dôvod, pre ktorý sa jeho synovia nezúčastnili pohrebu poručiťky, uviedol, že im zo strany polície bolo odporúčané, aby sa vyhýbali stretnutiu s rodinou žalovaného (č.l. 222). Argumentácia žalovaného v tom, že musel zavádzať poručiťku a de facto ju klamať, že jej mal žalobca telefonovať, vyznieva účelovo, nakoľko v prípade, ak by mal skutočnú vôľu upokojiť poručiťku (z uvedeného vyplýva, že poručiťka o takýto kontakt záujem mala), nič mu nebránilo zabezpečiť prinajmenšom telefonický kontakt žalobcu s poručiťkou, príp. iniciatívne umožniť žalobcovi vstup do domu, kde bývala samotná poručiťka. Ako už bolo uvedené, z vykonaného dokazovania však vyplynul presný opak, t.j. že vzťahy medzi žalobcom a žalovaným boli natoľko vyostrené a rozvrátené, že svoje problémy riešili až za asistencie polície.

13. Odvolací súd pri posúdení dôvodu vydedenia podľa § 469a ods. 1 písm. a) Občianskeho zákonníka sa do určitej miery stotožňuje s argumentáciou žalovaného spočívajúcou v tom, že existencia zaopatrovacej zmluvy uzavretej medzi rodičmi strán sporu a žalovaným dňa 04.04.2014, na základe ktorej rodičia previedli na žalovaného rodinný dom súpisné č. XX a súvisiace pozemky za odplatu, ktorá spočívala v povinnosti zabezpečiť prevodcom (rodičom) potrebné miestnym pomerom primerané zaopatrenie v chorobe a starobe, ak si to okolnosti vyžadujú (porovnaj čl. VII. predmetnej zmluvy), nezabavovala žalobcu povinnosti poskytnúť poručiťke potrebnú pomoc v chorobe, starobe alebo v iných závažných prípadoch, avšak s poukazom na vážne zdravotné problémy na strane žalobcu, ako aj značne vyhrotené vzťahy medzi stranami sporu, keď potreby poručiťky boli zabezpečené zo strany žalovaného, nemožno správanie žalobcu vyhodnotiť ako rozporné s dobrými mravmi.

14. Pri posúdení dôvodu vydedenia podľa § 469a ods. 1 písm. b) Občianskeho zákonníka odvolací súd poukazuje na správne závery súdu prvej inštancie, keď existenciu opravdivého záujmu je potrebné hodnotiť vo vzťahu k objektívnym možnostiam, keď medzi tieto možnosti možno zaradiť aj možnosť „prístupu“ dediča k poručiteľovi. Na doplnenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie, odvolací súd poukazuje na to, že prístup k poručiteľke zo strany žalobcu bol prinajmenšom (priam nepriateľským vzťahom súrodencov, detí poručiteľky) sťažený, čo vytvorilo žalobcovi objektívnu prekážku stretávať sa s poručiteľkou. Uvedený stav mohol mať nepochybne vplyv na následné obmedzenie styku žalobcu s poručiteľkou, keď v konaní nebolo preukázané, že by tento stav subjektívne (z dôvodu nezáujmu o poručiteľku) vyvolal žalobca.

15. Pokiaľ žalovaný v odvolaní namietal závery súdu týkajúce sa posúdenia vierohodnosti výpovedí svedkov z blízkeho rodinného prostredia žalobcu, ako aj žalovaného, odvolací súd sa stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie týkajúcimi sa hodnotenia týchto výpovedí. Vzájomné konflikty v rodine žalobcu a žalovaného sú rozhodne objektívnymi dôvodmi, pre ktoré možno mať pochybnosti o vierohodnosti výpovedí týchto svedkov, keď tieto výpovede vo vzťahu k druhej strane vyznievajú jednostranne v prospech strany, na ktorej ten-ktorý svedok stál.

16. Pokiaľ žalovaný v odvolaní namietal hodnovernosť výpovede D. P., ktorý bol blízkym príbuzným (bratrancom) poručiteľky a mal s ňou dobrý vzťah, odvolací súd (rovnako ako súd prvej inštancie) nevzhliadol žiadne konkrétne dôvody, ktoré by zakladali pochybnosti o vierohodnosti výpovede tohto svedka. Žalovaný síce deklaroval, že menovaný svedok má k nemu vzťah nepriateľský, avšak toto tvrdenie nevyplývalo zo žiadneho dôkazu vykonaného v konaní. Odvolací súd nevzhliadol ani žalovaným deklarované zisťné dôvody tohto svedka, ktoré mali byť zaznamenané v zápisnici o pojednávaní z dedičstva po nebohej D. F. P., vedeného notárom JUDr. Vladimírom Kostolčákom pod sp. zn. 17D/398/2017, nakoľko výsledok konania v prejednávanej spore nemá žiadny vplyv na postavenie menovaného svedka v uvedenom dedičskom konaní.

17. K odvolacej námietke, že súd prvej inštancie nesprávne prihliadol na výpoveď svedkyne W. P. zo dňa 15.04.2019, ktorá je podľa jeho názoru nekonzistentná, keď trojnásobná operácia s anestéziou svedkyne v roku 2012, 2013 a 2014 mohla spôsobiť u menovanej výpadky pamäte, odvolací súd uvádza, že uvedené tvrdenie nebolo doposiaľ v konaní ničím nepreukázané a žalovaný nenavrhol žiadny dôkaz, ktorý by preukazoval ním vyslovené dohady. Pokiaľ žalovaný poukazuje na tendenčnosť predmetnej výpovede, ktorej sa zúčastnil iba žalobca a jeho právny zástupca, keď poukázal na sugestívne a kapciózne otázky, odvolací súd, po oboznámení sa s predmetnou zápisnicou, takéto námietky vyhodnotil ako nedôvodné, keď menovaná svedkyňa už v odpovedi na otázku 1. jednoznačne popísala svoj vzťah k poručiteľke, ako aj poručiteľky k jej dvom synom, pričom odpoveď na 2. (žalovaným priamo namietanú) otázku nijakým spôsobom nevybočovala z kontextu odpovede na otázku 1. Navyše je potrebné poukázať na to, že žalovaný (resp. jeho právny zástupca) sa mohli predmetného výsluchu zúčastniť a uplatniť svoje právo klásť otázky menovanej svedkyňi, čo však neučinili.

18. Pokiaľ žalovaný uvádzal, že nevypočutím svedka JUDr. Vrlíkovej došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, odvolací súd poukazuje na § 39 ods. 2 písm. a) zákona č. 323/1992 Z.z. o notároch a notárskej činnosti (notársky poriadok), podľa ktorého povinnosti zachovávať mlčanlivosť môže notára zbaviť účastník alebo jeho právni nástupcovia písomným vyhlásením, t.j. (keďže sa jednalo o civilný spor) žalobca a žalovaný, avšak žalobca tento súhlas na zbavenie povinnosti zachovávať mlčanlivosť nedal. Nešlo teda o porušenie povinnosti zo strany súdu, ktorý tento dôkaz nevykonal, nakoľko jeho postup bol súladný so znením § 39 ods. 2 písm. a) Notárskeho poriadku a § 203 ods. 2 CSP.

19. S poukazom na vyššie uvedené závery krajský súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

20. Krajský súd zároveň potvrdil aj výrok súdu prvej inštancie o trovách konania (výrok IV.) ktorý vykazuje vecnú správnosť. Pokiaľ žalovaný v odvolaní navrhol, aby odvolací súd vo výroku o trovách konania rozsudok prvej inštancie zmenil tak, že „v zmysle § 255 ods. 2 v spojení s § 257 dôvodmi osobitného zreteľa, nakoľko žalobca a žalovaný sú invalidní dôchodcovia“, odvolací súd poukazuje na to, že rovnaký hendikep je daný na obidvoch stranách sporu (t.j. tak žalobca, ako aj žalovaný sú invalidní dôchodcovia). Táto skutočnosť potom nemôže byť (sama osebe, bez ďalších relevantných kritérií odlišujúcich status

strán) považovaná v prejednávacom spore za skutočnosť rozhodnú. Navyše za daného stavu, by prihliadnutie na ňu neprímerane zvýhodnilo stranu žalovaného vo vzťahu k strane žalobcu. Na základe uvedeného, ako už bolo vyššie uvedené, odvolací súd nevzhladol dôvod na aplikáciu § 257 CSP.

21. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP tak, že priznal žalobcovi ako úspešnej procesnej strane nárok na ich náhradu v rozsahu 100 % proti žalovanému, ktorý vo veci úspech nemal. O výške náhrady trov tohto štádia konania rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia súdny úradník súdu prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

22. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa

rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)